

Казанлък '2024

На стр. 5

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ 100, офис 8 (срещу Митницата)

НАД 3700 СА ЧЛЕНОВЕТЕ НА АРСЕНАЛСКАТА ВЗАИМОСПОМАГАТЕЛНА КАСА

73 години навършва Взаимоспомагателната каса в „Арсенал“, създадена в средата на миналия век за улеснение и подкрепа на работещите в завода. Самото ѝ име произлиза от две важни понятия – взаимност и помощ, и в продължение на повече от 7 десетилетия ВСК „Арсенал“ продължава да бъде институция, на която хората разчитат. За това говори и фактът, че само за една година – от м. януари до края на м. декември 2023-та, ВСК „Арсенал“ е раздала помощи на 123 души на обща стойност 16 560 лева. Краткосрочни заеми са получили 433 ар-

сеналци, като общата им сума е 184 300 лева. Раздадени са и дългосрочни заеми на 1001 членове на Касата, чиято обща стойност възлиза на 4 740 200 лева.

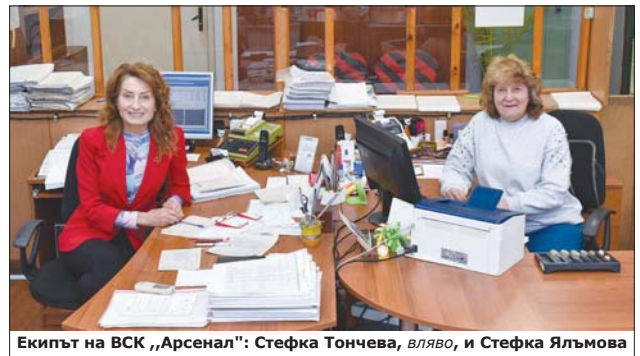
С решение на Отчетно-изборното събрание, проведено на 18 май 2023 година, размерът на дългосрочния заем бе увеличен от 5000 на 7000 лв. За получаване на такъв заем са необходими четирима поръчители. Максималният срок за неговото погасяване е 30 месеца.

Размерът на краткосрочния заем, за който с двама поръчители могат да кандидатстват членове на ВСК „Арсенал“, бе увеличен от 300 на 500 лева, а максималният срок за погасяването му е 6 ме-

сеца. По решение на събраниято през м. май, еднократната безвъзмездна помощ нарасна на 150 лева, вместо 80 лева. Тя се предоставя веднъж в годината на член на ВСК, спешно нуждаещ се от средства за лечение.

Право на заем има арсеналец при направена 1 година членство във ВСК. Встъпителният членски внос е 1 лев, а минималният месечен членски внос е 35 лева. Нов заем се отпуска при погасяване на стария или при направено рефинансиране от страна на кандидата.

Към 31 декември 2023 г. средствата, набрани от лич-

Кипът на ВСК „Арсенал“: Стефка Тончева, вляво, и Стефка Ялъмова

ни вноски на членовете на ВСК, надхвърлят 8 милиона 963 хиляди лева, а собствените средства на Касата са 381 429 лева. Това, което обаче е най-важно за този вид дей-

ност, е възможността човек да получи заем винаги, когато има нужда от финансови средства, при много добри за него условия.

Юлия Младенова

ФУТБОЛИСТИТЕ НА „АРСЕНАЛ“ ПОДНОВИХА ТРЕНИРОВКИТЕ СИ

Съставите на Футболен клуб „Арсенал - 2000“ възстановиха подготовката си. В началото на м. февруари се проведоха първите тренировки при децата, за подготвителната и предподготвителната група. Първи на стадиона, в края на м. януари, се завърна тимът на юношите старша възраст. Съставът ще играе два отложени мача от миналата година. Първият от тях е на 16 февруари в Димитровград, където арсеналци ще премерят сили с едноименния тим.

Лица от Алеята на славата

ПЪРВЕНЦИТЕ ЗЮЛКЕР АСАНОВА И ВАНЯ АБАДЖИЕВА

Те са две от вдъхновяващите лица на „Арсенал“, отличени за своя принос към развитието на предприятието в Алеята на трудовата слава. За зеленооокото момиче от 3/130 и за специалистка по „Управление на човешките ресурси“ разказваме в рубриката „Арсеналци“.

На стр. 7

НОВО!

Дигитален Ваучер Храна

Социална придобивка от ново поколение, с която работодателите мотивират служителите си, пестят време и оптимизират разходите си.

100% дигитално решение, с което служителите:

- + Плащат лесно и бързо с телефон или пластика
- + Имат достъп до мобилно приложение
- + Следят баланса и разплащанията си

Идънред България е оператор на ваучери за храна и лидер в предплатените корпоративни решения за служители.

За повече информация сканирайте QR кода или посетете:

www.edenred.bg/edenred-plus/vaucher-hrana

За резервации в ресторант „Орешака“: 0700 70 717, www.oreshaka-bg.com

Ресторант Орешака Казанлък

Valentine's day

Приятелни на Ресторант „Орешака“,
заповядайте при нас на 14 февруари заедно
да празнуваме
Свети Валентин или Трифон Зарезан,
магията на
ЛЮБОВТА или ВИНОТО!

14
февруари
2024

ИНЖ. ВЛАДИМИР ЧУЧУМИШЕВ: ДА ДАДЕМ ПОВЕЧЕ ПРЕДСТАВИТЕЛНОСТ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – КАЗАНЛЪК

„В този Общински съвет искаме да се постигне по-широка представителност на местния

те”. - Именно, защото не е изпълнена със съдържание тази позиция, нашата група

гато се налагат промени”.

Повод за неговите думи бе точка първа в дневния ред за определяне на представител на Общинския съвет-Казанлък в Областния съвет за развитието на област Стара Загора. Тази точка бе включена на редовната сесия на 25 януари 2024 година. Тогава внесеното основно предложение за представител в Областния съвет бе на председателя на ОБС-Казанлък адвокат Николай Златанов от ПП ГЕРБ за самия него. По време на обсъждането на точката обаче постъпиха още две предложения – Николай Златанов да бъде основен представител в Съвета, негов заместник да стане адвокат Мариета Пепелешкова от „Алтернативата на гражданите“ и третото предложение бе основен представител да бъде адвокат Мариета Пепелешкова, а неин заместник да е адвокат Моника Динева от „БСП за България“. Поради факта, че нито един от предложените три варианта не получи необходимите гласове, Председателският

съвет определи дата 5 февруари 2024 г. за извънредна сесия, а Николай Златанов след това я насрочи на 6 февруари. Инж. Владимир Чучумишев коментира и необходимостта от

танов, а за негов заместник – адвокат Мариета Пепелешкова.

По втора точка, внесена по чл. 64 от Правилника за организацията и дейността на ОБС, относно избиране на представи-

Инж. Владимир Чучумишев по време на сесия на ОБС-Казанлък

законодателен орган, като идеята на общинските съветници от „Алтернативата на гражданите“ е да се даде повече поле за изява на заместник-председателите на ОБС-Казанлък, - заяви в своето изказване по време на извънредната сесия инж. Владимир Чучумишев, председател на групата съветници от Коалиция „Алтернативата на граждани-

върди институцията и се постигне по-широка представителност на хората, избрани в местния парламент на Казанлък. И трето – бихме искали да се спазват решенията, взети на Председателския съвет относно датата и дневния ред на заседанията и напълно колегиално да бъдат уведомявани, ко-

Извънредно заседание на Общинския съвет - 06.02.2024

провел само едно неприсъствено заседание, през 2022 г. – нито едно, през 2021 г. – също едно неприсъствено.

С 20 гласа „за“, 13 „против“ и 0 „въздържал се“ за представител на Общинския съвет – Казанлък в Областния съвет за развитие - Стара Загора, бе избран адвокат Николай Зла-

тел на Община Казанлък в Общото събрание на акционерите на „Казанлък“ АД, съветниците подкрепиха предложението на Иван Лапчев от „ПП-ДБ“ точката да се отложи за следващо заседание, а материалите по нея да се разгледат в постоянните комисиии.

Юлия Младенова

ЮРИСТЪТ СТЕФАН САРАНЕДЕЛЧЕВ: ДА СЕ НАПРАВИ ПРЕДСТАВИТЕЛНО ОБСЪЖДАНЕ ЗА СПОРТНАТА ЗАЛА И КОЛОДРУМА

Юристът Стефан Саранделчев, дългогодишен заместник-председател на Окръжен съд - Стара Загора, вече пенсионер, може днес да се нарече Летописецът на Казанлък. Зад гърба си съдия Саранделчев има близо 10 книги, като в по-голямата част от тях той детайлно изследва старите казанлъшки родове – Саранделчеви, Калайджиеви, Кьорнедялкови. Истински изследовател, с перфектна точност и прецизност, Стефан Саранделчев чертае родословните дървета, проследява старите казанлъшки фамилии отпреди 200 години до днес, събира и публикува автентични снимки, разказва за събития и места в града на розите, които поколенията днес вече не помни. Затова неговият принос в историята на Казанлък е изключително ценен. Ето и неговото мнение относно бъдещия проект за Колодрума в Казанлък:

„Като стар, обичаш родния си град, казанлъчанин се вълнувам от въпроса за изграждане

ще остане извън залата (ще бъде около нея).

Според мен, подобно разрешение е крайно неудачно. Наскоро, отново чрез казанлъшки сайтове, бе извършено допитване до казанлъчани кой вариант от предложени 3 идеи за зала предпочитат. От тези три идеи не можеше да стане ясно, че се предвижда колоездачната писта да бъде около залата. Ако се допусне подобно

пистата. Освен това, състезателите няма да имат възможност да наблюдават своите съперници в другите части на пистата, защото залата ще им пречи.

2. Пистата няма да може да се ползва пълноценно и за тренировъчен процес. Как треньорите ще проследяват по едно и също време своите възпитаници по цялата писта?

Предлагам да се преразгледа това разрешение за използване на отпуснатите 13.5 млн., като:

1. С част от тях се ремонтират пистата, трибуните, осветлението и оградата на колодрума;

2. Спортна зала за други спортове да се изгради в празното пространство северно от стадион „Севтополис“ и тенис-кортовете, където пролетно време се разполагат панаирджийски люлки и други съоръжения.

Дългогодишният и авторитетен юрист продължава темата, като прави още едно предложение, свързано с изграждането на спортна зала в града и спецификата на колодрума като спортно съоръжение. Според него, въпросът за вида и мястото за изграждане на многофункционалната

спортна зала трябва да бъде поставен на много по-голямо,

Колодрумът от високо

по-представително обсъждане, като в него се включат най-вече спортни дейатели. „Понеже става въпрос и за казанлъшкия колодрум, тези дейатели трябва да бъдат преди всичко хора, които са запознати с пистовото колоездене, а не хора, които само са чували, но никога не са присъствали на пистови състезания, - подчертава Стефан Саранделчев. - Този въпрос го поставям не само като казанлъчанин, който повече за всяко нещо, което става в родния ми град, а и като такъв, който в своите юношески години е тренирал колоездене и на този колодрум е правил хиляди обиколки. Също и като любител на колоезденето, присъствал на стотици пистови състезания още от 1953 г. до времето, когато колодрумът бе оставен в сегашното му плачевно състояние“.

В. „Трибуна Арсенал“

Ново в дуалното обучение

Учениците, наети на работа по дуалната система на обучение, вече ще бъдат изцяло здравно и социално осигурявани от държавния бюджет. Тази мярка е в подкрепа на работодателите, които назначат ученици на трудови договори за обучение чрез работа. Промяната влиза в сила от 1 април, съобщават от Министерството на образованието и науката. Очаква се изменението да насърчи повече работодатели да се включат в дуалната система на обучение. Осигурителната тежест, от която ще бъдат освободени работодателите, би могла да се използва за стимулиране на учениците чрез по-добри възнаграждения при по-добри резултати от обучението чрез работа и постигане на повече взаимна полезност за ученика и за работодателя.

В България дуалната система на обучение се прилага в средното образование от 2015 г., по съвместния българо-швейцарски проект ДОМИНО.

В Казанлък „Арсенал“ е най-големият и постоянен партньор на Професионална гимназия „Иван Хаджиенов“, която първа въведе дуалното обучение в региона. Механотехникумът в града бе едно от първите училища в България, включило се в проекта за дуално образование. От 2015 година до днес всяка учебна година възпитаниците на Механото от 11 и 12 клас преминават практическо обучение в структурите на фирмата и придобиват професионални знания и опит от водещи арсеналски специалисти и наставници.

В. „Трибуна Арсенал“

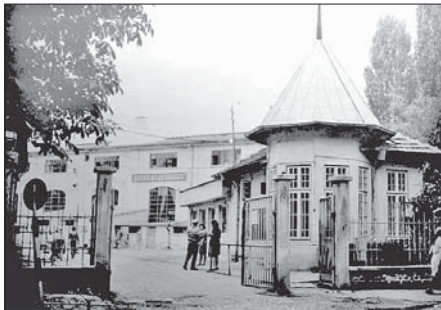
на многофункционална спортна зала в Казанлък. Наскоро в казанлъшки сайтове прочетох, че с отпуснатите на Казанлък по държавния бюджет средства за 2024 г. в размер на 13.5 млн. лв. се предвижда да се ремонтира пистата на колодрума, а в неговото вътрешно пространство да се изгради спортна зала. Това означава, че пистата на колодрума

разрешение, практически ще бъде унищожен колодрумът. Това е така, защото:

1. Той няма да може да се използва за състезания, тъй като зрителите няма да имат възможност да наблюдават колоездачите по цялата писта. Залата ще им пречи най-малко да виждат 1/2 от

СОФИЙСКИЯТ АРТИЛЕРИЙСКИ АРСЕНАЛ 1891-1924

Преди да бъде преместено в Казанлък преди 100 години, предприятието се е намирало в Русе – до 1891 г., и в София – до 1924 г. От Софийския арсенал са запазени сградите, в които днес

Софийският артилерийски арсенал

са Музеят за съвременно изкуство и Националният музей „Земята и хората“. На мястото на построено през 1934-35 г. ново Гарнизонно стрелбище в днешно време е изграден мемориалът „Гарнизонно стрелбище“.

С Указ № 10 от 29 януари 1896 г. на княз Фердинанд Софийският артилерийски склад бил преименуван на **Софийски артилерийски арсенал**. Създаването на САА е във връзка с организирането на модерна масова армия у нас, по подобие на другите европейски държави. След като в състава му влизат Разградският артилерийски арсенал и Шуменската артилерийска работилница, към 1900 г. **Софийският арсенал става най-голямото техническо учреждение в страната**. Състоял се от 3 отдела: Артилерийски, Патронен и Огнестрелен. Работниците му наброявали 432-ма души.

Вътрешните правила

Всеки кандидат за работа се запознавал с Правилника за вътрешния ред – това се смятало за сключване на договор. **Работното време** било между 9 и 11 часа. Всяка седмица, 20 минути извън работното време, работниците почиствали машините. Пристигането и напускането на работното място ставало с **металически номер**. При закъснения или явяване в нетрезво състояние били налагани глоби. **При отсъствие без разрешение** работниците се смятали за самоволно напуснали. При **съкращение** били предупреждавани 15 дни по-рано, без право на претенции. **Поръчките и изразходените материали** се описвали в специална книга. **Заплатите**, между 20 и 30 стотинки на час, се определяли от времето и качеството на извършената работа. Водена била **Книга за успеха на работниците**, в която се описвало присъствието им за месеца. На тези, които били в отпуск, и на учениците не се заплащало.

От първата заплата на работника **се удържала 1/3 – срещу инструмента**, даван на ръка и връщан при уволнението. При допуснат брак работниците заплащали материала. При травма по време на работа те получавали 1/2 от заплатата си най-много за 20 дни. **Лекуването** ставало безплатно в арсеналската лечебница или в дивизионната болница – срещу заплащане на храната. Продоволствието – хляб, месо, брашно, зеленчуци, сапун, дърва, захар и др., се доставяли по договор. Било забранено внасянето на книги и вестници, освен тези с техническо съдържание. Забранени били разговорите по политически теми.

Работниците имали **право да се оплачат** на началника на Арсенала само с разрешение от преки те си началници. Военнослужещите в САА носели **специални отличителни знаци** – с изображение на пръсната граната. За офицерите те били от месинг, а за подофицерите и войниците – боядисани с жълта боя.

През 1913 г. в САА била издадена **заповед за отдаване на почит**. Чрез поздравление и сваляне на шапка по-младите отдавали почит на по-старшите, калфите – на майсторите, а работниците – на техниците. Скоро излязла нова заповед, според която работниците се задължавали да отдават почит и на началниците: за мъжете – със сваляне на шапка, за жените – с кимване. Работещите на машини наведени отдавали почит с изправяне, сваляне на шапка или кимване, а работещите седнали – с обръщане на лицето или кимване. При посещения на висши началници всички ставали на крака.

Със заповед на Военното министерство № 268 от 23 април 1896 г. за празник на Софийския арсенал бил определен **Гергьовден**.

Арсеналът – най-голямото промишлено предприятие на Третата българска държава

Своео разширение и развитие Софийският арсенал дължи на дългогодишния си началник – 18 години, **генерал-майор Стефан Белов**, завършил Михайловската артилерийска академия в Петербург. Той бил педант при приемките, изделията били винаги първокачествени. По негово време са построени много огнестрелни складове, устроена била Шуменската работилница, в която се обработвал дървен материал за САА. От 1918 г. ген. Белов е Главен интендант в Министерството на войната.

Тъй като нямало лаборатория за изпитванията, качеството на материалите било проверявано чрез различни практически способности. През 1897 г. от фирмата Carl Schenck, Darmstadt, била получена машина за изпитване на стоманите на якост, огъване и смачкване. По-късно тя е преместена в Казанлък.

През 1905 г. били започнати **нови производства** – на патрони, капсули и др. Производството

Ген. Стефан Белов

на гилзи и куршуми за денощно достигало до 200 хиляди броя, а на снарядни патрони – до 1 милион.

През 1909 г. Софийският арсенал бил **преструктуриран** – с отделения, работилници, опитно стрелбище и лаборатория. До началото на войните, 1912-1918 г., той представлявал **многофункционално предприятие** със сложна структура, бил **най-голямото промишлено предприятие на Третата българска държава**. Личният му състав се състоял от 30 офицери и подофицери, 26 чиновници, 93-ма войници и 768 цивилни работници.

Мобилизацията

По време на мобилизацията, 1912 г., в САА материалната част била поправяна много бързо и изпращана на артилерийските части. Тулският възпитаник Красев написал Ръководство по прегледите и поправките на стрелковото оръжие – ценно помагало за години напред.

През 1913 г. Арсеналът изпратил в Одрин новосформирана подвижна работилница от 385 души и две роти от по 4 и 8 звозда.

През 1914 г. бил изработен Правилник за ползването на стрелбището. То се намирало до Перловската река, от него е останало името на квартала „Стрелбището“. Изпитателните стрелбища се извършвали срещу Витоша, в открит коридор, дълъг 200 метра и ограден с каменни зидове, завършващи с напречна валова стена, настлана с пясък. В мал-

ка масивна постройка от 180 кв. м били поставени станциите и измервателните уреди.

Подготовката на технически кадри

В периода 1905-1923 г. Арсеналът подготвял технически кадри, вкл. за армията, на своя територия. Първата Школа за технически кадри, преместена по-късно в Казанлък, е създадена още през

1896 г. – всяка година по 10 младежи започвали 4-годишно обучение за майстори-оръжеици. Организиран били и други курсове; 9 души били обучени в пиротехническото училище при Михайловската академия в Петербург и в оръжейната школа в Тула; открита била 2-годишна школа – на основата на полувисш институт.

Главна артилерийска работилница на армията

От **10 септември 1915 г.** в Арсенала била обявена пълна мобилизация. Сформирани били 3 подвижни работилници. До 1 декември 1918 г. той се наричал **Главна артилерийска работилница на действащата армия**.

В хода на Първата световна война били създадени нови работилници, старите били разширени. Химичната лаборатория извършила 280 анализа.

Стрелбището било снабдено с различни прибори, сред които 5 хронографа „Буланже“ – уреди за изпитване на началната скорост на куршума. От тях днес са запазени само два екземпляра – единият е в „Арсенал“, другият е в Австрия.

След войната на Софийския арсенал било разпоредено да прекрати всякакви поправки на оръжия и бойни припаси или направа на части за тях.

След Ньойския договор, 1919

С този договор на страната ни били поставени пагубни за военната промишленост условия. Останалото след войната въоръжение било предадено или унищожено. На Софийския арсенал, единствената фабрика за производство на оръжие, със закон било позволено да работи 250 дни в годината. От предприятието били иззети внесените машини и оборудване. Картечната работилница и Арсеналната рота били закрити. Поръчките и броят на работниците рязко намалели.

Зачестили синдикалните прояви. На 1 май 1919 г. било проведено голямо протестно шествие – с над 5 хиляди души, вкл. работници от съседните квартали. Пламенна реч, заради която бил уволнен, произнесъл Петър Митев, работещ в САА, председател на металоработническите синдикати. По късно, по повод 100 години от рождението му, Митев

Хронограф „Буланже“, 1914

посмъртно е удостоен със званието „Почетен член на колектива на МК „Фр. Енгелс“.

Идеята за преместването на Софийския арсенал

Икономически, политически и стратегически причини наложили предприятието да бъде преместено на по-подходяща територия. Идеята за изграждането на една комплексна фабрика, в която да се изработват по 1000 артилерийски снаряда дневно и бездимен барут, възникнала още през 1912 г. – за да не бъде армията в такава голяма зависимост от другите държави, въпреки че суровините трябвало да се купуват пак от чужбина. Въпросът дълго време не намирал решение – стойността на такива фабрики възлизала на ок. 20 млн. златни лева. Няколко чуждестранни фирми, вкл. от Германия и Франция, се ангажирали с построяването, но поставили тежки концесионни условия за срок от 50 години.

Оставал другият начин – българската държава да се справи сама. С проучването на ново място бил натоварен началникът на САА Калин Майденов. Според представянето от него доклад, на условията за бъдещата военна фабрика отговарял град Търново. Имало предложения за Сливен и други градове, но до 1924 г. преместването не се осъществило.

Мария Рашкова

ХОТЕЛ „АРСЕНАЛ“ - НЕСЕБЪР, ЛЯТО 2024

ЦЕНИ РЕЦЕПЦИЯ СЕЗОН 2024 Г.

Хотел „Арсенал“ **, кв. „Перла“ 21, Южен плаж, гр. Несебър

Посочените цени са в ЛЕВА за една нощувка на база ALL INCLUSIVE (закуска, обяд, вечеря с включени алкохолни и безалкохолни напитки) за цяло помещение, според заетостта на стаята, с включена туристическа такса и 9% ДДС.

Заетост и тип стая	Цени в лева, на нощувка ALL inclusive	Период на настаняване	
		01.06 – 30.06	01.07 – 31.08
2 възрастни /двойна стая/ DBL		234.00	260.00
3 възрастни /тройна стая/ TRL		351.00	390.00
1 възрастен /двойна стая/ SGL		210.00	234.00
1 възрастен + 1 дете (0-5,99 г.) /двойна стая/ DBL		234.00	260.00
1 възрастен + 1 дете (6-11,99 г.) /двойна стая/ DBL		234.00	260.00
1 възрастен + 2 деца (0-5,99 г.) /двойна стая/ DBL		234.00	260.00
1 възрастен + 2 деца (0-5,99г.) (6-11,99г.) /двойна стая/ DBL		234.00	260.00
1 възрастни + 2 деца (6-11,99 г.) /тройна стая/ TRL		294.00	325.00
2 възрастни + 1 дете (0-5,99 г.) /двойна стая/ DBL		234.00	260.00
2 възрастни + 1 дете (6-11,99 г.) /тройна стая/ TRL		294.00	325.00
2 възрастни + 2 деца (0-5,99 г.) /тройна стая/ TRL		294.00	325.00
3 възрастни + 1 дете (0-5,99 г.) /тройна стая/ TRL		351.00	390.00
2 възрастни + 2 деца (6-11,99 г.) /фамилна стая/FAM		390.00	450.00
3 възрастни + 1 дете (6-11,99 г.) /фамилна стая/FAM		455.00	515.00
4 възрастни /фамилна стая/FAM		468.00	520.00
3 възрастни + 2 деца (6-11,99 г.) /фамилна стая/FAM		481.00	540.00
4 възрастни + 1 дете (6-11,99 г.) /фамилна стая/FAM		533.00	585.00
5 възрастни /фамилна стая/FAM		585.00	650.00

Хотелът разполага с няколко **двойни и тройни стаи** без балкон и без гледка, като за настаняването в такъв тип стаи се ползва - 10% отстъпка от цени рецепция. Стаите са частично реновирани за Сезон '2024 г.

* **Първо дете от 0-5.99 г. не се таксува, ако е настанено с минимум двама възрастни в стая /2 пълно плащащи легла/, но не се обслужва с отделно легло! Второ дете от 0-5.99 г. се таксува като дете от 6-11.99 г.!**

Забележки:

- За удостоверение възрастта на децата е необходимо да покажете акт за раждане на рецепция при настаняване.

- Ранните записвания са обвързани с ползване на отстъпка и гарантиране на място в хотела за желани период и тип стая, но не гарантират лични желания на туристите, свързани с номер на стая, етаж или изглед.

ОТСТЪПКИ ЗА РАННИ ЗАПИСВАНИЯ

ЗА РАБОТЕЩИ В „АРСЕНАЛ“ АД

- 01.02.2024 г. - 29.02.2024 г. - 25%
- 01.03.2024 г. - 31.03.2024 г. - 20%
- 01.04.2024 г. - 30.04.2024 г. - 15%
- 01.05.2024 г. - 31.05.2024 г. - 10%

ЗА НЕРАБОТЕЩИ В „АРСЕНАЛ“ АД

- 01.02.2024 г. - 29.02.2024 г. - 20%
- 01.03.2024 г. - 31.03.2024 г. - 15%
- 01.04.2024 г. - 30.04.2024 г. - 10%
- 01.05.2024 г. - 31.05.2024 г. - 5%

Двойна стая/DBL/ - две единични легла, максимално настаняване 2

Тройна стая/TRL/ - три единични легла, максимално настаняване 3 или 2+1

Фамилна стая с 4 или 5 легла/FAM/ - две стаи, свързани помежду си с общ санитарен възел, максимално настаняване 5 човека.

Условия за резервация:

- След подаване на заявка и потвърждение от страна на хотела, туристите внасят 100% от стойността на резервацията.
- Отстъпките за ранно записване важат, само ако е спазен срокът на записване и плащане за конкретната отстъпка.
- При желание за удължаване на престой, туристите се таксуват по цени актуални към момента на запитване.
- Записванията през месеците юни и септември са обвързани с престой от 6 нощувки за датите, както са смените по списъци на работниците от завод „Арсенал“.

Условия за отмяна на резервация от страна на туриста:

- Отмяна на резервация без неустойка се прави не по-късно от 14 дни преди датата на настаняване. От 14 дни до 7 дни преди датата на настаняване неустойката е в размер на 50% от стойността на резервацията. При по-малко от 7 дни преди датата на настаняване неустойката е в размер на 100%.
- При по-ранно освобождаване на хотела неустойката е 100% от стойността на резервацията.
- Промяна по резервация се прави до 7 дни преди датата на настаняване и само при възможност от страна на хотела.
- За групови резервации условията за депозит и отмяна на резервация са според условията на договора за групови резервации.

Справки и записвания:

Синдикален комитет на КНСБ в „Арсенал“ АД и в синдикалните организации по заводи в дружеството, както и на телефон:
0888582673

В СТАЯТА: баня и душ, инд.климатик, TV, телефон, мини бар /празен/, балкон, ежедневно почистване на стаята.

ИЗХРАНВАНЕ: блок маса и бар в ресторанта на хотела (зала на закрито и лятна градина).

БЕЗПЛАТНИ УСЛУГИ: открит басейн с чадъри и шезлонги с работно време от 07:00 до 22:00 часа /след 22:00 басейнът се дезинфекцира/; фитнес уреди на открито; детски кът на открито; Wi-Fi (безжичен) интернет; ежедневно почистване на стаите (бельото се сменя на 3 дни)

ПЛАТЕНИ УСЛУГИ:

*гледка море се заплаща 10 лева на ден на човек, ако е потвърдена наличност към момента на резервация.

*билярд и електронни игри - с жетони от машини на място.

* индивидуален сейф в стаята - 2.00 лв. на ден /заплаща се на рецепция и не се изисква предварителна заявка/.

* за ползване на бибешка кошара с матрак /за деца от 0-2.99 г./ - 10 лева на ден /заплаща се на рецепция, но се заявява предварително в резервацията и е според наличността/.

*паркинг - 8.00 лева на ден (лек автомобил) за гостите на хотела /заплаща се на входа на паркинга, но се заявява предварително/.

ВАЖНО!!! ВХОДЪТ ЗА ПАРКИНГА СЕ НАМИРА НА ГЪРБА НА ХОТЕЛА!

ПЛАЖ - Градски обществен. Свободна и платена зона. Чадъри и шезлонги на платената част от плажа се заплащат според зоната и концесионера.

Изхранване по програма All Inclusive (закуска, обяд, вечеря с включени безалкохолни и алкохолни напитки) съобразно указанията на Министерството на туризма за предпазване от Covid-19.

ЛОБИ БАР - 07:30 - 22:00 - безалкохолни и топли напитки от пост микс машина, както и алкохолни напитки българско производство.

РЕСТОРАНТ:

Закуска - 07:30 - 09:30 - блок маса и бар с безалкохолни и алкохолни наливни напитки българско производство.

Обяд - 12:00 - 14:00 - блок маса и бар с безалкохолни и алкохолни наливни напитки българско производство.

Вечеря - 18:30 - 20:30 - блок маса и бар с безалкохолни и алкохолни напитки българско производство.

Настаняването в хотела започва след 15:00 часа!

Освобождаването на стаите е до 12:00 часа!

Всички нови туристи започват с вечеря и приключват с обяд, като стаите се освобождават с ключ/карта на рецепция до 12 часа.

Ако се ползва паркинг към резервацията, паркоместото се освобождава до 14 часа в деня на освобождаване по резервацията! След този час системата ще ви таксува по тарифа за външни посетители на паркинга.

В хотела не се приемат домашни любимци!

За резервации: 0888582673; СК на КНСБ при „Арсенал“ АД и Синдикалните комитети по заводи

БЮДЖЕТ '2024 С ГОЛЕМИ ТРАНСПОРТНИ ПРОЕКТИ

Макрорамката на Бюджет '2024 на Община Казанлък, който бе предложен за обществено обсъждане, е общо 117 млн. 300 хил. 033 лева

Инвестиция от 3 млн. 600 хил. лв. с целеви средства от държавния бюджет ще реши транспортния проблем на западния вход на град Казанлък, откъм София, стана ясно по време на публичното обсъждане. Въпросното кръстовище на входа на града от

пътя за яз. „Копринка“ с прилежаща велоалея – 6 млн. 165 хил. 700 лв., както и най-голямата сума за капиталови разходи, записани за Казанлък в Закона за държавния бюджет – 13.5 милиона лева за изграждане на многофункционална спортна зала и ремонт

ни са средства за втория етап на ремонта на общинския ученически лагер в местността Паниците и за изграждане на спално помещение в Академията за млади таланти в с. Розово. За Академията близо 70 хил. лв. се чакат от продажби на общинска собственост, останалите са целеви средства по проект „Красива България“. Бюджетът заделен по 106 хил. лв. за два скенера в общинските здравни заведения – поликлиниката и болницата. Ще има ремонти и в социалните домове – за около 40 хил. лв.

Сградата на Здравната служба в с. Горно Изворово ще се проектира с ново предназначение срещу 12 580 лв. с приходи от продажба на общински имоти. Ще се купуват косачки за селата Копринка и Ръжена, както и машина на листа в с. Розово. В с. Шейново се чака асфалтиране на ул. „Шипка“ – II етап. С 65 хил. лв. постъпления от продажби на общинска собственост ще се правят и ремонти в с. Голямо Дряново. Продължават инвестициите в депо за отпадъци край с. Черганово.

16% повече спрямо 2023 година и възлиза на 71 млн. 653 хил. лв. Общата изравнителна държавна субсидия остава същата като миналата година – над 5 млн. 878 хил. лв. Същата сума отпуска държавата за зимно поддържане – 197 хил. лв. Продължават да растат и разходите за заплати в образованието, което заема 66% от държавно делегираните дейности, субсидирани от държавата за Казанлък. Растат и социалните разходи, които възлизат на почти 12.5 млн. лв.

Местни дейности

Ще се ремонтира старият път за яз. „Копринка“

запад към момента е рисков поради изключително активното движение на автомобили и камиони покрай разположените до шосето офиси на фирми и производствени бази. До края на тази година там трябва да има кръгово движение.

Още един голям транспортен проект, тип „детелина“, се предвижда да бъде реализиран с държавни средства на другия вход на Казанлък – от

на колодрума в северния парк на града.

Освен държавни, Община Казанлък ще вложи и собствени средства за капиталови разходи в размер на 8.5 милиона лева.

2.4 млн. лева са предвидените разходи за текущи ремонти на улици,

тротоари и обекти общинска

Ремонт на моста към Тюлбето

На вниманието на общинската управа през 2024 г. е и кръстовището с моста над Старата река към парк „Тюлбето“, за чийто ремонт има 40 хил. лв. За реконструкция на ул. „Старозагорска“ са предвидени близо 260 хил. лв., както и средства за други улици в кв. „Кулата“. Няколко междублокови пространства, класирани от Общината за ремонт след подаване на молби от сдруженията на етажна собственост, също ще бъдат обновени, като стойността на тези ремонти варира между 80 и 240 хил. лв. всеки.

„Розариум“ –ът отново ще бъде обект на инвестиции. Там ще се вложат половин милион лева. Ще се довършва и пешеходната зона към парка – близо 245 хил. лв. са записани срещу обект „Скобелевска“. За стълбове на осветлението има 200 хил. лв.; за ремонт на четвъртокласната пътна мрежа – 300 хил. лв.; толкова има и за ремонт на тротоари и за закръпване на улици. Ще се асфалтира ул. „Трапезица“ до музей „Чудомир“. Ще се работи по ВИК-проект на ул. „Олимпиада“.

Инвестиции по селата

Най-много капиталови разходи са осигурени за поредния етап от канализацията на гр. Крън – над 1 млн. 600 хил. лв. Очаква се одобрение от МРРБ на проект за нова водопроводна мрежа в с. Енина, където се чака и финансиране за физкултурния салон на училището. Такова финансиране се очаква и за с. Хаджи Димитрово. Предвижда се въвеждане на мерки за енергийна ефективност в детската градина в Енина. Сериозна промяна се очертава и в организацията на междуселищния транспорт – по проект ще се купуват нови електробуси, ще се гради зарядна станция за тях и ще се разширява дейността на общинското дружество, което управлява транс-

Инвестиции в решаването на проблема с натовареното движение на кръстовището пред хотел „Терес“ са записани в капиталовите разходи на Бюджет '2024 на Община Казанлък

Финансиране по проекти

Към момента Казанлък чака одобрение по редица проекти. На етап „Оценка“ са 60 проекта по Оперативна програма „Развитие на регионите“. Има изготвен проект за 4-етажен обществен паркинг. По Плана за възстановяване и устойчивост е одобрено саниране на сградите на Община Казанлък и Военния отдел.

Тенденция в бюджета през последните години е нарастването на постъпленията от държавния бюджет за т.нар. „Държавно делегираните дейности“. Субсидията там е с

322 хил. лв., с около 300 хил. лв. по-малко от миналата година. Приходите от туристически данък се очаква да се повишат от 35 хиляди на 100 хил. лв. Най-много пари се чакат от данъка върху автомобилите – над 3 млн. 300 хил. лв., от недвижими имоти – 1 млн. 900 хил. лв., от данък на даренията и др. – 1 млн. 500 хил. лв. „Въпреки увеличаващите се цени, Община Казанлък не предвижда увеличение на местните данъци и ще запази всички свои социални политики в полза на гражданите“, бе подчертано от Общината.

Диана Рамналиева

Предстои изграждането на спални помещения към Академията за млади таланти в с. Розово

изток, където индустриалната зона трябва да се свърже инфраструктурно с обхода на града и шосето за Стара Загора и Бургас. Този проект е изчислен на 3 млн. 733 хил. 200 лева.

От държавния бюджет в Ка-

занлък ще дойдат и средства за още две големи капитални вложения – реконструкция на

градина на следващ етап – в ОУ „Мати България“ и ОУ „Антон Страшимиров“. Предвиде-

Очакват се нови електробуси

занлък ще дойдат и средства за още две големи капитални вложения – реконструкция на

„Арсенал“ АД

Предлага работа за:

- Висококвалифицирани инженери по различни специализации;

- Специалисти и работници в сферата на машиностроението за заводите на дружеството в Казанлък и Мъгълж и за новия завод на „Арсенал“ в Стара Загора;

Всички свободни позиции, условията, които предоставя дружеството, необходимите документи за кандидатстване и начинът им за подаване могат да се видят на официалния сайт на „Арсенал“ АД, на линка: <https://www.arsenal-bg.com/jobs>

Кандидатите могат изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД:

www.arsenal-bg.com/kadri, да ги получат от Офис № 1 – Пропуски, намиращ се на Централния портал на дружеството в Казанлък на бул. „Розова долина“ № 100, или във фирмения офис в Стара Загора на бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес:

kadri@arsenal-bg.com, подадени в град Казанлък в Офис № 4 на дружеството или в офиса в Стара Загора.

Тел. за контакти: 0431/57747; 0882987799; 0882987754; 0885332535

ПАЗИТЕЛ НА ЕВАНГЕЛИЕТО НА ЛЕВСКИ ЖИВЕЕ В КАЗАНЛЪК

По време на последните Краеведски четения в града на розите един родолюбовец казанлъчанин дари на ИМ „Искра“ оригинални, по думите

вещи, за които инж. Христо Христов твърди, че принадлежат на Апостола на българската свобода Васил Левски. Фамилията предава от поколение на поко-

с греяно вино, купено срещу два пакета цигари и дори бележка за малък подарък към полковника от командващия светските войски на Южния Трети и Четвърти украински фронт маршал Толбухин, който по двама свои офицери праща за полк. Мартинов по повод Новата година 1945-а бутилка коняк и шоколадови бонбони. След войната става командир на дивизия в Бургас и Шумен, а след пенсионирането си работи в Казанлък като учител по военно обучение. Живее тук до смъртта си.

Левски – Ботев – Яна Язова

Инж. Христо Христов не от сега търси в историята сведения за родния край и за своята фамилия с корени в близкото между Казанлък и Калोфер село Александрово. Диренето му започва през 2003 г. покрай податки от друг местен краевед, Димитър Делийски. Той му подсказва връзка с Ботевия род. Инж. Христов я открива през майката на поета Иванка Стайкова Дрянкова, за която има данни, че произхожда от

днес инж. Христов, който като малък от баба си чувал за роднинството им с великия българин и тайнствената писателка. Пак в Александрово, при леля Райна, сестрата на баба му, той казва, че е виждал две оригинални снимки на Левски. На едната Апостолът е заедно с другари от Втората българска легия от 1867-68 г. в Сърбия, на другата – е в бяла униформа, с подпряна сабя пред носете си.

Инж. Христов вярва, че всички стихотворения на Ботев са инспирирани от личности в семейството на автора. Родови връзки с Ботевия род казанлъчанинът смята, че намира в стихотворението „Странник“. Възможни дири във видната фамилия краеведът допуска и по линия на Христо Дрянков-

фамилията и за която се твърди, че е била на самия Апостол на Свободата. За богато гравираната паласка е писано много, познатая я дори префосорите историци. Тя е една от

Паласката, която пази семейството на инж. Христов, за която той казва, че е принадлежала на Васил Левски.

Инж. Христо Христов, вдясно, връчва оригинални документи на полк. Мартин Мартинов на директора на ИМ „Искра“ д-р Момчил Маринов по време на Краеведските четения през октомври 2023 г.

му, документи на полк. Мартин Мартинов – български офицер, родом от Казанлък, командир на 23-и пехотен Шипченски полк от 12 септември 1944-та, непосредствено преди заминаването за фронта. Това е инж. Христо Христов, чието семейство пази богат и изключително интересен архив. Инж. Христов е син на Тодор Христов, дългогодишен заместник главен редактор на вестник „Искра“ в периода до 1989 г. Христов-баща е завършил Казанлъшкото Педагогическо училище, бил е сътрудник на регионални и национални медии, единствен в града за онова време е носител на „Златно перо“.

Синът Христо Христов е работил в Института по металознаване в София и в казанлъшки машиностроителни предприятия. Днес е пенсионер. Като инженер от НИТИ, той помни уникална командировка до Запорожката АЕЦ на р. Днепър, но историческите изследователски занимания са по особено интересни. Много от тях са документирани в публикации в пресата. Непознат снимков материал за Казанлък, наследен от баща му, влиза в новия

ление и спомена за родствена-та връзка с поета Христо Ботев и репресираната след 1944 г. талантлива българска писателка Яна Язова.

Подпис на журналиста искирист Тодор Христов на гърба на последния лист на предадените на музей „Искра“ документи на полк. Мартин Мартинов плюс няколко реда негови бележки гарантират автентичността на мемоарите, разказва синът му. В архивните страници се откриват всякакви сведения за движението на казанлъшките бойци от родния град до земите на Унгария в последната фаза на Втората световна война. Преминаването на Дунава на 17.09.1944 г. при Илок – Бачка Паланка; точният маршрут към Унгария в дати, село по село и рубеж по рубеж; разквартируването на войската; атаките и победните маршове – всичко това е по страниците на полковника, предадени на музея в Казанлък от инж. Христов. В тях има и сведения за състоянието на бойците и обоза, за премерзнали войници и умиращи коне, за походи от по 30-50 км дневно в студената зима на 1945-а,

Дядо Стойко и баба Юрдана в с. Александрово около 1930 г.
Предците Юрдана и Стойко Хр. Бешикташът, който бил сътрудник на Левски

голямото средногорско село Аджар, днес Свежен. Според казанлъшкия краевед, правдотото на Христови, Стойко Христов Бешикташа също е от Аджар, имал дюкян в Измир. Там го намира Освобождението и после бяга към Калофер, където има земи и върти търговия. Има 14 деца от два брака, една от 6-те дъщери от първата му жена Рада Бешик-

ски. По спомени на Христо Македонски, той е убит с четата на Хаджи Димитър и името му е в списъка на кръския свещеник, опял мъртвите четници след битката. Според търсенията на инж. Христов, Дрянковски е негов прапрадядо.

Баба ми Мария Стоева, майка на баща ми, е едно от 7-те момичета от втория брак на Бешикташа, разказва инж. Христов. Единственото му момче турците съсичат като бебе. От баба си Мария краеведът знае, че след Освобождението, в къщата им – пред Захари Стоянов, баща и разказал за връзките си с Левски и Ботев, които биографът записал. Фамилията обаче е огорчена от израза за дядо им в „Записките“: „...някой си Стойко Бешикташът, с чието тескере Левски се прехвърлил в Румъния“.

Паласката на Левски е в Казанлък

20-годишните стъпки на краеведа из библиотеките и архивите му подсказват за родствени връзки между Ботев и Левски. Такива инж. Христов е категоричен, че има и през неговия род. Най-сигурното доказателство за подобно твърдение той намира в старата паласка, с която разполага

трите вещи, заедно с Четвероевангелието и терзийските ножичи с щемпел от 1857 г., които фамилията пази като ценни реликви. Смята се, че те са попаднали у тях вероятно през баба Мария и покрай правдотото Ст. Хр. Бешикташа от Калофер, сподвижникът на Левски. Когато той умира през 1931 г., наследниците си поделят снимки и предмети. За баба Мария/Мина остават вещите, пазени сега от внука Христо. Той притежава и разполовена монета от Рагуза. Другата ѝ част, за инж. Христов, вероятно се губи някъде по стъпките на революционерите преди повече от век. Защото се разказва, че Левски обичал да ползва като парола разполовени листчета, предмети, счупени клечки.

Инж. Христо Христов твърди, че е правил опити да дари на музея на Левски в Карлово и на софийския Военноисторически музей ценните предмети, които той пази. Но не срещнал подобаващ интерес от тези институции. Докато стане ясно дали вещите ще станат част от някоя музейна сбирка, казанлъшкият краевед продължава да разравя домашните архиви. В тях има броеве от възрожденски вестници, от местното издание „Стъргалю“ с дата 1929 г., вестник „Зорница“ от 1865 г., архивни броеве на първия демократичен вестник в града на розите след 1989-та – в. „Казанлък“, в който пише неговият брат Емил Христов, един от основателите на местната „Екогласност“...

Историята инж. Христов вижда навсякъде и във всичко в ежедневието. Дори и в новия дом на дъщеря си Катерина в София, която отскоро живее в кооперацията, някога населявана и от българския премиер с трагичен край Стефан Стамболов.

„Богато ни е родословното дърво“, заключава страстиният краевед, търсач и пазител на родовата памет. Който, очевидно, няма да спре да ни изнавада с търсенията си по тези многобройни разклонения – от корените до последното листо.

Диана Рамналиева

Архивните снимки са предоставени от инж. Христо Христов

Приписки в четвороевангелие, предавано от поколение на поколение във фамилия Христови, за което се твърди, че е било собственост на Васил Левски

албум „Нашият Казанлък“, издаден през 2023 г. от музея на фотографията, за който Христов-син прави дарение от фотоси. Най-ценното, което семейството пази, са лични

както и за лични неудачи до най-малки подробности, като дупките в бутушите, въшките и болките по цялото тяло. Сред любопитните лични спомени са и разкази за „лечение“

ташлиева е майка на репресираната след 1944 г. писателка Люба Тодорова Ганчева, известна като Яна Язова. В бележития си роман „Левски“, тя споменава дядо си, разказва

Продължение от стр. 1

Зюлкер от 3/130: С ЕДНА КРАЧКА НАПРЕД

Едно смугло зеленооко момиче от Завод 3/130 пристъпва плахо в редакцията на вестник „Трибуна Арсенал“ с вълнение, което не може да скрие – поканата за представянето ѝ като част от отличниците във фирмената Алея на славата дошла като „гръм от ясно небе“! Както и новината, че е сред наградените. Зюлкер Асанова още няма отговор на въпроса: „Защо точно аз?!“. Обяснението – защото е много добра в работата си, някак не ѝ стига, смята, че да си добър в работата си, се подразбира... Тя е от онези кадри на оръжейницата, които идват тук уж случайно, без никога да са предполагали, че това ще им се случи. Завършила е Техникума по текстил в Казанлък преди около 30 години, когато в града все още има развита лека промишленост в този отрасъл. Предачеството е труден занаят, но тя го усвоява много добре. Никога обаче не го е работила – идва време, когато в този град не се намира работа с тази професия. А работа за монтажник боеприпаси има. Тя не е за всеки, но Зюлкер е достатъчно отговорна работничка, за да се справи. Нищо, че се усмихва: „Дойдох като на майтап...“. Нейната работа и силното ѝ чувство за отговорност към себе си и другите изобщо не са „майтап“. И не остават скрити за рекрите ѝ ръководители. След три години на изпълнителска позиция, през 2018-а, те ѝ предлагат да стане началник-смяна. Колебае се. И тогава също се питала: „Защо точно аз?!“...

Зюлкер оправдава доверието на ръководството и няколко години по-късно вече е сред арсеналските отличници. Случайни неща няма – говорим си с нея точно преди рождения ѝ ден, 10-и февруари. Признавам, че още като я виждах, нещо ми подсказва водолейски дух, работливост и безкрайна отговорност. После и тя самата признава: „Имам чувството, че зодите са точно за мен написани, всичко ми съвпада...!“

Когато заема мястото на Валентин Терзиев като началник-смяна в Завод 3, Асанова за малко да откаже. И тогава отива на срещата с ръководството с тревога: „Защо ли ме викат, сигурно нещо съм объркала?!“. Но началникът на цеха Димитър Димитров ѝ дава кураж. Подкрепя я постоянно в работата и зам.-директорът Алексей Богданов. „Винаги може да се разчита на него!“, казва тя.

Добрят контакт между работници и началници и човешките им взаимоотношения са нещо, което Зюлкер открива в „Арсенал“, харесва ѝ и го ценя. Първите ѝ дни в Завод 3 са пълни с изненади – очаквала огромни цехове с много хора, като в някогашната предачница на „Катекс“, но открила нещо като парк... Изненадите и после не свършват. Когато ѝ предлагат да стане началник-смяна, се колебае, защото мисли, че за това трябва специално оръжейно образование. По диплома нейното е специално техническо образование. Но се наема. И започва: чертежи, технологии... Трудно е, но не невъзможно. Текстилът е друг сектор, но законите на техниката са едни и същи... уверява се Зюлкер. Така е и в работата с хора – правилата навсякъде са еднакви.

Отговорността

Тук Асанова отговаря за труда и живота на 17 души, предимно жени. Но е имало и времена, в които те са били два пъти повече – в зависимост от поръчките. Инструктажите по безопасност на труда и контролът по изпълнението на правилата са най-отговорното в нейната работа, без да броим динамиката и сложността на рекрите производствени задачи. На началник-смяната ѝ е лесно, защото познава хората си още от времето, когато е била една от тях, монтажник боеприпаси. Знае какво трябва да правят, познава характера на задачите и характерите на

колежките. Смята, че с подчинените си началникът следва да се държи като човек с човека – с разбиране. Не харесва заповедническият тон. Не обича скандалите, избягва ги максимално. Не крие, че работата ѝ харесва, върши я

с удоволствие. Опитва се да помага, да балансира напрежението и счита, че успява. Задачите се изпълняват, дори преизпълняват. Тук е много важно и разбирането с ръководството, което е факт.

Организацията!

Да си организиран, да предвиждаш отдалеч всичко, което предстои, да го разпределяш като задачи във времето, са качества и умения, които също

Зюлкер Асанова и Ваня Аладжова са две от красивите лица в Алеята на трудовата слава. Те получават отличията си от генералния директор на „Арсенал“ инж. Николай Ибушев

са важни в работата на началниците на смяна. „Винаги мисля поне една крачка напред“, обяснява Зюлкер. Тя си оставя време за взимане на спешни решения в непредвидени ситуации, така нещата в производството вървят по-добре. По същия начин Зюлкер е подредена и в домашните си задължения. Държи много на семейството. Неслучайно, докато отгледа двете си деца, със съпруга ѝ решават, да си стои вкъщи. Тогава не работи. Синът Азис е вече на 23 години, малката Ойа е ученичка. Обичат да са заедно. Зюлкер признава, че е домошарка. Схемата „от работа – вкъщи“ не просто не я притеснява, харесва ѝ. Има време да споделят, да се радват на живота. Така е и тези дни. Освен нея, водолейските празници са обсебили и другите близки роднини: „Майка и татко също бяха рожденици наскоро“, усмихва се тя. Така ще бъде и сега. Честит рожден ден, Зюлкер!

Диана Рамналиева

Ваня Аладжова: СИСТЕМАТА ЗА ПРИЕМ НА НОВИ КАДРИ Е МНОГО ЕФЕКТИВНА

Ваня Аладжова отскоро е в „Арсенал“ АД, но е от кадрите, които бързо се адаптират и उत्върждават в дружеството. Тук започва работа преди две години и вече е сред отличниците в Алеята на трудовата слава. Това говори за ефективността на подборта на арсеналските кадри, дейност с която е ангажирана и самата тя, като специалист по „Управление на човешките ресурси“ (УЧР). В тази област Ваня Аладжова има богат опит, повече от десетилетие.

Възпитаник е на казанлъшката гимназия „Св. Св. Кирил и Методий“, след което завършва бакалавърска степен по специалността „Застраховане и социално дело“ в Стопанска академия „Димитър Ценов“ – Свищов. Магистърска степен получава по специалността „Психология“ във Великотърновския университет „Св. Св. Кирил и Методий“. В старата столица Ваня живее десетина години и там започва да работи в сферата на човешките ресурси.

„Това беше нова област за мен и имах късмета да започна работа в голяма международна компания, където подборът на персонал бе много прецизен. Там се запознах с целия процес – от интервюта за кандидатите до оформяне на необходимите документи за постъпването им на работа.“

Това бе изключително ценен опит за мен,

споделя Ваня Аладжова. По-късно работи в други компании, преди да се

всички изисквания на закона и това не е просто формалност... На мен работата ми харесва, с екипа се разбираме отлично.

Мястото ми в Алеята на трудовата слава е признание за всички от колектива,

защото при нас дейностите са свързани, няма индивидуален успех“, категорична е Ваня. На база натрупания опит, не може да определи в кои браншове най-трудно се намират подходящите работници и служители. „В „Арсенал“ има място за всеки, стига той да иска да работи и да се развива“, смята тя. В последните години подборът на кадри е труден – голяма част от човешкия потенциал на България се насочва към чужбина и от голямо значение е не само заплащането, но и възможностите за израстване и развитие, както и социалната политика на работодателите. В това отношение „Арсенал“ е един от добрите примери, които се знаят не само тук, но и далеч извън предприятието и региона. Със своите програми, даващи възможност за продължаване на образованието и повишаване на квалификацията, с осигуряване на транспорт, субсидиране на столово хранене и още много придобивки и добри условия на труд и заплащане, дружеството привлича интереса на търсещите работа и професионална реализация.

Създадена е много добра организация за приемане и обработка на документите на кандидатите. Завода и отделът по подборта на кадрите, въпреки по-голямата си натовареност в последните години, е все така ефективен. Постъпването на документацията за новите работници е неформална – има по-спокойни дни, но и такива, в които кандидатите са много. В „Управление на човешките ресурси“ са свикнали с тази динамика. „Със сигурност мога да кажа, че

системата за подбор и прием на нови кадри в „Арсенал“ АД е много добре обмислена

и ефективна“, твърди Ваня. Завръщането в Казанлък е и прекрасна възможност за нея да живее със семейството си в една спокойна и сигурна обстановка. Тя отдавна се занимава с кондиционни тренировки за поддържане на добро здраве, физическа форма и тонус. Това може да се практикува и в домашни условия, и във фитнес залата или на открито, стига човек да има воля и желание. За упражняването на това нейно хоби спомага и съпругът ѝ Красимир, който води един от популярните казанлъшки клубове „Аргус MMA“. Той е икономист по образование, но вече 20 години работи предимно с деца и младежи, мотивирайки ги да формират трайни навики за водене на здравословен начин на живот.

Другото хоби на Ваня е четенето. „Няма значение какъв е жанрът – хубавата книга винаги те учи на нещо ново, полезно и те обогатява“, категорична е отличницата от Алеята на славата. Независимо от това къде е живяла и какво е работила, тя винаги си остава постоянен и запален читател. Днес наблюдава предимно на детската литература, покрай гримите за четирогодишния ѝ син Симеон. В отлежданието му активно участват татко Красимир и двете баби – Янка и Иванка.

Димитър Бахчеванов

ВЛАДИМИР НАБОВКОВ

„Лолита“ е прочута, не аз...

Владимир Набоков /1899-1977/ е бележит романист, поет, литературовед, преводач, ентомолог, шахматист. Роден е в Русия, емигрира в Англия, живее в Германия, Франция и Америка, умира в Швейцария. Казвал: „Главата ми говори на английски, сърцето ми – на руски, ухото ми – на френски“. Създал е 20 романа, 10 сборника с разкази, огромен брой стихотворения и преводи. Познат е като космополитна фигура, ерудит и даровит стилист с ярка индивидуалност, богати лингвистични умения и необичайни творчески идеи. Осем пъти е номиниран за Нобелова награда за литература. Сред най-известните му романи са „Машенка“, екранизиран през 1987 г. във Великобритания, „Вълшебникът“, „Смях в тъмното“, „Покана за екзекуция“, „Пнин“, „Блед огън“. Романът „Лолита“, по който Стенли Кубрик заснема два филма – през 1962 и 1997 г., му носи световна слава.

Набокови. Владимир Владимирович Набоков е роден на 10 април 1899 г. в Санкт Петербург в аристократично семейство с пет деца. Баща му, Владимир Дмитриевич, бил известен юрист и политик, член на Държавната Дума, за кратко и министър. Майка му, Елена Ивановна, е дъщеря на производител на злато. Имали голяма къща със скъпи мебели и огромна библиотека. През лятото почивали зад граница. Разговаряли на френски, английски и руски – писателят се определял като „обикновено триезично дете“. Освен от литература, Владимир се увличал от футбол, тенис и колоездене. В училище мнозина не го харесвали – заради богатството и маниерите и заради това, че пристигал с кола с шофьор.

Литературните интереси. Още като ученик, с наследство от чичо си, Владимир издал сборника „Стихотворения“ – със 70 творби. В Крим, където семейството се мести, по произведенията му поставяли театрални постановки. През 1918 г., в съавторство с Андрей Балашов, издава алманахът „Два пътя“. Проявявал интерес към творчеството на Андрей Бели и Валерий Брюсов, водещи руски символисти.

Емиграцията. След установяването на светската власт семейството заминало за Берлин. Владимир завършил университета Кеймбридж в Англия. През 1922 г., при опит да защити руски публицист емигрант, баща му загинал. За да подпомага семейството си, синът се завърнал в Берлин – преподавал английски, превеждал, съставял шахматни партии за вестниците. Водел затворен начин на живот. В периода 1922-1937 г. написал 8 романа, между които „Камера обскура“ и „Дар“. Емигрантската критика го възприемала като „странен писател“. През 1925 г. се оженил за руската емигрантка, еврейка, Вера Слоним, на която посветил първия си роман „Машенка“. По време на антисемитската кампания в Германия тя била уволнена от работа и семейството, със сина си,

се установява в Париж.

В Америка. През 1940 г. заминават за САЩ и остават там 20 години. Набоков работел като експерт по пеперудите в Нюйоркския природо-исторически музей. След първата си англоезична творба „Истинският живот на Себастиан Найт“ се отдал на академична кариера – до 1958 г. четял лекции в университетите Станфорд, Харвард и др. Владее английски перфектно, имал задълбочени знания и говорел красиво, студентите слушали своя професор с голям интерес. През 1945 г. станал американски гражданин.

Творчеството. Набоков публикувал много романи, сред които „Лолита“, „Пнин“ и „Други брегове“, а след връщането му в Европа – и шедьоврите си „Ада“, „Блед огън“ и „Памет, говори“. За творчеството му са характерни оригиналният стил, експериментирането с формата, изкусната игра на думи, страстта му към пряката реч и непредсказуемата развръзка. Писал

Част от колекцията на Набоков

и лекции, есета и литературна критика. Плод на 10-годишен труд е 4-томният му превод „Евгений Онегин“ на Пушкин, с обширни коментари – 5500 реда. Превел на английски и „Слово о полку Игореве“ и „Герой на нашето време“ на Лермонтов.

Чудният дар. „Надарен съм с чуден дар – виждам буквите в цвят. Не мисля на никой език. Мисля в образи. Това се нарича цветен слух“. Така писателят синестет

обяснявал редкия си талант, дарил го с много силна памет. Синестезията не е заболяване, а състояние. Писателят я описва в няколко свои произведения.

„Лолита“. Третият роман, написан от Набоков в Америка, е смела и дръзка книга, донесла му световна слава. Излиза през 1955 г., по-късно я превежда на руски. Смята се, че е вдъхновен от нашумялата история за Чар-

ли Чаплин, който се влюбил във втората си съпруга Лита Грей, когато била на 12 години. Както и останалите си творби, писателят написал целия роман на стотици малки картончета.

„Лолита“ е роман за любовта между интелигентен мъж на средна възраст и съзряващо невинно и същевременно порочно момиче. Гениалният Набоков превръща шокиращия текст във върхово интелектуално постижение – говори с прости думи и майсторски преплита философията със заволана еротика. Признавал: „Това е най-сложното нещо, което е трябвало да напиша в живота си“. Но в същото време твърдял, че това е „най-главната книга, която е написал на английски език“. И допълвал: „Лолита“ е прочута, не аз. Аз съм един скрит романист с име, което не може да се произнесе.“

„Лолита“ става втората книга в САЩ, след „Отнесени от вихъра“, продадена в тираж над 100 000 за първите три седмици от издаването. Тя не само прави своя автор богат, но и го изкачва на върха на литературния Олимп – включена е в списъка на 100-те най-велики произведения на XX век.

Пеперудите. През целия си живот писателят страстно се увличал от ентомологията – изучаване на насекомите. Бил бележит лепидоптерист – ловял пеперуди. Имал огромна колекция от 4300 екземпляра, 20 от които открил самият той. Създал колекция в Музея за сравнителна зоология в Харвардския универ-

ситет. Научните му трудове в тази област са на много високо ниво. Автор е на „Пеперудите на Набоков“. Пеперудите станали косвена причина за смъртта му. През 1975 г., на 76 години, по време на лов в швейцарските планини той паднал, което предизвикало много усложнения.

Победилата любов. Преди да я срещне, нея, единствената, 23-годишният Набоков направил предложение на Светлана Зиверт, но, тъй като нямал доходи, родителите ѝ не се съгласили. Не страдал дълго, по природа бил доста влюбчив. На един благотворителен емигрантски бал в Берлин през 1923 г. се запознал с Вера Слоним – адвокатска дъщеря, образовано и интелигентно момиче. Тя била поразена от ерудицията му. И го поканила на разходка. Нарцистичният Набоков бил безумно поласкан. Макар и влюбен, той ѝ показал 28 имена на жени, с които е имал връзка. Това обървало Вера, но не попречило да се оженият. Тайно, тъй като родителите ѝ били против. През 1934 г. се родил Дмитрий, който станал оперен певец и преводач на произведенията на баща си на руски език. Съпружиките живели заедно цели 52 години, до смъртта на писателя. Набоков наричал брака си „божествен пасианс“, признавал, че без Вера е нямало да напише нито един роман. За него тя била и муза, и редактор, и съветник, и критик. И също обичала пеперудите.

Когато през 1926 г. заминала за Черна гора, за да лекува депресията си, оставила на съпруга си тетрадка с номерирани страници и дати, за да пише всеки ден какво е ял, какви дрехи е обличал, какво е писал. Писмата на Набоков до Вера, понякога по две на ден, били истински поеми в проза. Наричал я „любов моя“, „скъпа моя“, „моя приказка“.

Идилитата се пропукала със заминаването на Набокови в Париж. Там писателят се влюбил в писателката емигрантка Ирина Гуаданини. Обичал Вера, обожавал сина си, но не можел без Ирина. Бракът, все пак, преминал това изпитание.

По-късно, в Америка, студентките не свалили очи от него. Той охотно флиртувал с тях, но само в рамките на учтивост. По това време пишел „Лолита“. В пристъп на гняв се опитал да изгори първата версия, но Вера я спасила от огъня.

В крайна сметка любовта победила и съвместният им живот продължил и в Монрьо, Швейцария, където през 1961 г. се преместват.

Набоков за себе си. Той знаел какво обича и какво мрази, имал си свои правила. Страдал по родилната си, Русия била винаги с него. Смятал за лична трагедия това, че трябвало да изостави своя, богат роден и послушен руски език заради второкласен английски.

За това, че не издават книгите му в страната му, казал: „Това е загуба за Русия, не за мен“. Считал, че „Анна Каренина“ е най-висшият литературен шедьовър на XIX век. Категорично не приемал „Братя Карамазови“ и морализаторството на „Престъпление и наказание“.

Горчиво съжалявал, че няма музикален слух, на концерти ходел веднъж на пет години. Неприятни му били опитите да го изучават: „Како човек не представявам нищо, което да буди възхита. Имам обичайните навички, непретенциозен съм, никога няма да се откажа от любимата си шунка с яйца“.

Най-силните му пристрастия били писането и ловът на пеперуди. Темите за секса смятал за твърде скучни. Отвращавал се от глупостта, престъпността, жестокостта. Презирал булевардните четива, нощните клубове, порното, яхтите, цирковете и „мазните мъже, обрасли с бради“. Не приемал научната фантастика и „съспенсите“. За себе си казал: „Никога не съм се напичвал. Никога не съм използвал момчешки думи от три букви. Не ходя за риба, не готвя, не танцувам, не препоръчвам книги, не давам автографи, не подписвам декларации, не ям стриди, не ходя на църква, не посещавам психоаналитични и не участвам в демонстрации“. Сред многобройните сензации на Набоков са: *Човек е винаги у дома в своето минало; Не се ядосвай на дъжда, той просто не знае как да вали нагоре; Удоволствието от писането е свързано с удоволствието от четенето; Многооточието... това са стъпките на отишлите си на пръсти думи.*

Вирусната инфекция. В последната година от живота си писателят боледувал много често.

Владимир и Вера Набокови

Тялото му си отивало, но душата му отчаяно се държала за любовта на Вера: „Нямам нищо против да лежа в болница, ако ти си наоколо“. На 2 юли 1977 г. Владимир Набоков умира на 78 години от тежка вирусна инфекция. Прахът му е погребан близо до гр. Монрьо, Швейцария. Вера надживява Набоков с 14 години. Превеждала романите му, давала интервюта. Умира през 1991 г. Пепелта ѝ била смесена с тази на съпруга ѝ. В любовта си останали заедно и в отвъдното. За да докажат, сякаш, думите на писателя: „Животът е голяма изненада. Не виждам защо смъртта да не е още по-голяма“.

Мария Рашкова

Издателски съвет: Николай Ибушев, Владимир Чучумишев, Янко Запрянов, Добрин Драгнев, Петя Папазова, Иван Иванов.

Редакция: Юлия Младенова - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Димитър Бахчеванов, Невена Атанасова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com; Юлия Младенова: 0882 98 70 14, e-mail: julia_mladenova@abv.bg, Диана Рамналиева, e-mail: di_ramnalieva@abv.bg; Мария Рашкова: 0882 98 70 12, mvrashkova@abv.bg; Димитър Бахчеванов: 0888 21 01 00